

SLAVĒ DIEVU, NO KURA PLŪST VISAS SVĒTĪBAS!

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 22:37,38; Rom. 12:1; Ef. 2:8, 9; 5:2; Kol. 3:13; 2. Tim. 1:9; 1. Jņ. 4:10.

ATMIŅAS PANTS:

“Teici To Kungu, mana dvēsele, un viss, kas manī, Viņa svēto Vārdu!” (Ps. 103:1)

Kopš Habla teleskops ieurbjas arvien dziļāk Universā, radības noslēpumi kļūst Karvien lielāki un lielāki. Ja nebeidzami Visuma plašumi ir tik neaptverami mūsu prātam, cik gan vēl vairāk tādām vajadzētu būt tā Radītājam, kurš pats – loģiski – ir daudz sarežģītāks par to, ko radījis. Ja nespējam izzināt pašu Universu, kā mēs lai spētu pilnībā izprast Viņu, kas visu radījis?

Naamatietis Cofars vaicāja Ijabam: “Vai tad tu vari izprast Dieva dziļumus? Vai vari izzināt Visuvarēnā robežas?” (Īj. 11:7 Karaļa Džeimsa Bībeles tulkojumā; turpmāk tekstā – KJV.)

Atbilde, protams, ir nē.

Ja vien jau nepietiktu ar visu to, šis Dievs, kurš ir radījis Universu, ir tas pats, kurš Jēzus personā nesa ne vien mūsu cilvēcību, bet arī mūsu grēkus. Dievs, kurš radīja Universu, stājās pretī sodam, kuru mēs par saviem noziegumiem bijām pelnījuši, lai mēs varētu iegūt mūžīgo dzīvību.

Turot šo patiesību vienmēr savu acu priekšā, kā gan lai mēs nemīlam šo Dievu un nepienesam Viņam mūsu labāko slavu un pielūgsmi?!

NEDĒĻAS TĒMA KOPUMĀ:

Mūsu Dieva mīlestības, spēka un varenības novērtēšanai vajadzētu izraisīt mūsos slavas attieksmi pat visbriesmīgākajās situācijās.

(Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles skolas nodarbībai 3. aprīlī.)

MŪSU LIELAIS MĪLESTĪBAS DIEVS

Radot cilvēci ar brīvu gribu, citiem vārdiem, dāvinot cilvēkiem spēju izvēlēties paklausīt vai nepaklausīt Viņam, Dievs parūpējās arī par iespējamām sekām, ja cilvēce savā brīvībā izdara nepareizu izvēli. To mēs pazīstam kā “evanģēliju” jeb labo vēsti par to, ko Jēzus ir darījis mūsu labā, lai mums atjaunotu mūžīgo dzīvību, kurai sākotnēji bijām radīti.

Izlasiet 2.Tim. 1:9. Pārdomājiet, ko nozīmē fakts, ka pestīšanas plānu Dievs bija jau sagatavojis pirms pasaules iesākuma. Ko tas, ka Viņš to paveica ilgi pirms mūsu rašanās, stāsta par Dieva beznosacījuma mīlestību pret mums? Kā šis pants palīdz mums pilnīgāk izprast, ko vispār nozīmē žēlastība? _____

Dieva lielā mīlestība un žēlastība sadarbojās jau tad, kad mūsu vēl nebija, – evanģēlijs kā sava veida garantija mūsu dvēselēm. Dievs zināja, kas notiks nākotnē, un savā lielajā mīlestībā un gudrībā izveidoja glābšanas plānu, kas tiktu galā ar nākamo krīzi. Šī plāna centrā, protams, bija Jēzus kā upura nāve mūsu vietā. Vienīgais veids, kā mums iespējams tikt izglābtiem no sava kritušā stāvokļa, ir Golgātas krusts, kur pats Dievs, tērpies mūsu cilvēcībā, izcieta sodu par mūsu grēkiem. Nebūtu pieticis ne ar ko citu. Lai cik barga bija cena, Jēzus bija gatavs mūsu vietā labprāt to samaksāt.

Kā nu mums vajadzētu atsaukties uz tik lielu mīlestību pret mums? Ef. 4:32; 5:2; Fil. 2:5-8; Kol. 3:13. _____

Cilvēka sirdij beznosacījumu mīlestība ir sveša ideja. Praktiski vienmēr pastāv kāds apslēpts motīvs, parasti saistīts ar pašu cilvēku. Tomēr, tajā pašā laikā, ja mums būtu jāgaida, līdz mūsu motivācija būtu pilnīgi šķīsta, mēs droši vien neko nenasniegtu. Tādēļ, cik daudz laika būtu vēlams pavadīt pārdomās par Kristus raksturu? Kā šīs pārdomas varētu palīdzēt aizvien vairāk rīkoties beznosacījumu mīlestības vadītiem, kā tas parādīts Jēzus dzīvē? _____

ŽĒLASTĪBAS DIEVS

„Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana. Ne ar darbiem, lai neviens nelielītos” (Efez.2:8,9). Saviem vārdiem aprakstiet šīs rakstvietas nozīmi. Sev pajautājiet: Kādēļ pestīšanai jābūt ticībā, nevis caur darbiem? Kādēļ darbi nevar mūs izglābt? Skat. Gal.3:21. _____

Vilcienam tuvojoties kādai Ņujorkas metro stacijai, lēkmes dēļ uz sliedēm nokrita kāds ar epilepsiju sirgstošs jauniešs. Kāds svešinieks nevilcinoties metās pie lēkmes pārņemtā jaunekļa, ar savu svaru piespiežot to gulēt nekustīgi. Viņi tā nogulēja, līdz tieši virs viņiem vilciens apstājās. Tad svešinieks skaļi paziņoja: „Ar mums viss ir kārtībā!” Jaunieši no drošas nāves izglāba vienīgi šī vīrieša riskantā, pašreizdzīvīgā rīcība. Cik spēcīgs žēlastības, nepelnītas mīlestības, ko Jēzus mūsu labā ir paveicis, atainojums. Iedomājieties, cik pateicīgs šis jauniešs noteikti jutās. Vai gan mums nevajadzētu justies neizmērojami vairāk pateicīgākiem Jēzum par to, ko Viņš mūsu labā ir paveicis?

Būtiskākais jautājums visiem ir: Kā šo pateicību izpaužam savā dzīvē? Viens ir runāt un daudzīnāt, cik pateicīgi esam Jēzum vai cik ļoti mēs Dievu mīlam par to, ko Jēzus ir paveicis. Tomēr patiesais jautājums, īstenā mūsu ticības realitātes pārbaude ir mūsu darbi – darbi, kas nāk nevis kā centieni nopelnīt pestīšanu (jo tas nav iespējams), bet dzimst pateicības un slavas pilnā sirdī par to, kas mums Jēzū ir dots un apsolīts.

Tomēr dažreiz mums ir grūti pilnībā novērtēt Kristus paveikto. Kādā jauniešu sanāsmē, pārrunājot un skaidrojot pestīšanas plānu, kāds puisis sacīja: „Neesmu izdarījis neko tādu, lai būtu pelnījis nāvi.” Īstenībā mēs visi esam pelnījuši nāvi. Šo apgalvojumu varētu pārfrāzēt, jautājot: „Ko mēs būtu tādu darījuši, lai būtu pelnījuši dzīvot? Ko tādu būtu paveikuši, lai būtu pelnījuši mūžīgo dzīvi? Kas mūsos būtu tik vērtīgs, lai Dievs mūs glābtu?”

Pārdomājiet tikko lasītās rindkopas. Kāda būtu jūsu atbilde uz izskanējušajiem jautājumiem? Galu galā, ko katrs no mums ir paveicis, lai mēs būtu pelnījuši mūžīgo dzīvību? Kurš no mums ir tik vērtīgs, lai Jēzus nāve šī cilvēka labā būtu pašsaprotama? Kā atbildes uz šiem jautājumiem palīdz labāk izprast to, cik pateicīgiem mums būtu jābūt par glābšanu? Vēl svarīgāk – cik veiksmīgi jūsu darbi šo pateicību atspoguļo? _____

MĪLESTĪBAS ATTIECĪBAS

Atbildot uz jautājumu, kurš no baušļiem ir svarīgākais, Jēzus sacīja: „Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas sirds un no visas dvēseles, un no visa sava prāta. Šis ir augstākais un pirmais baušlis” (Mat.22:37,38). Ko šī rakstvieta nozīmē? Kā lai izpildām šo Jēzus pavēli? _____

Pārdomājiet šo vārdu apbrīnojamo nozīmi. Saskaņā ar Jēzus teikto, svarīgākais baušlis nebija Sabata ievērošana, aizliegums nogalināt, zagt vai pārkāpt laulību. Tieši pretēji, svarīgākais baušlis saistīts ar to, kas ir mūsu sirdīs, dvēselēs; tas saistīts ar to, kas ir mūsu iekšienē, nevis ārējās darbībās, neatkarīgi no tā, cik svarīgas tās arī būtu.

Patiesi, ja vissvarīgākais baušlis saistīts ar mīlestību uz Dievu, tad visu baušļu pamats meklējams attiecībās. Galu galā, kas gan ir mīlestība, ja ne attiecības – attiecības, kurās mēs Dievu mīlam vairāk par visiem un visu?

Kādēļ mīlestība uz Dievu veido pamatu vissvarīgākajām no visām attiecībām? Kādēļ tās ir tik svarīgas? Kādas garīga rakstura briesmas rodas, ja kaut ko – jebko – mīlam vairāk nekā Dievu? _____

Patiesībā Dievs no paša sākuma bija paredzējis, ka cilvēce spēs izveidot un baudīt īpašas attiecības ar Viņu. Viņa nolūks bija cilvēkiem nodrošināt augstāku pieredzes līmeni nekā citiem radījumiem, kurus Viņš uz zemes bija radījis. Šī patiesība atspoguļota 1.Moz.1:26: „Tad Dievs sacīja: ‘Darīsim cilvēku pēc mūsu tēla un pēc mūsu līdzības; tie lai valda pār zivīm jūrā un pār putniem gaisā, un pār lopiem, un pār visu zemi un visiem rāpuļiem, kas rāpo zemes virsū.’” Viņa līdzībā netika radīts neviens cits radījums; nevienam citam radījumam netika uzticēts tāds pienākums, kādu saņēma cilvēki. Līdz ar to cilvēki nav tikai attīstīti primāti; starp cilvēkiem un pārējiem Dieva radījumiem uz zemes ir liela kvalitātes atšķirība. Mēs esam īpaši, un daļa no šīs izredzētības atklājas mīlestības attiecībās, kuras tiekam aicināti veidot ar Dievu, – tās ir attiecības, kādas dzīvnieki un augi nespēj piedzīvot.

Kāda ir jūsu pieredze, mīlot Dievu? Kā jūs zināt, ka mīlat Viņu? Īsumā uzrakstiet, ko jums tas nozīmē un kā šī mīlestība ir izmainījusi jūsu dzīvi. Uzrakstītājā dalieties Bībeles studijās Sabatā. _____

SLAVĒT KUNGU

„Priecājieties Dievā. Kristus ir gaisma un Viņā nav tumsības. Skatieties uz gaismu. Pieradiniet sevi slavēt Dievu. Dariet citus laimīgus. Tas ir jūsu pirmais uzdevums. Tas stiprinās rakstura labākās īpašības. Plaši atveriet dvēseles logus pret debesīm un ļaujiet Kristus taisnīgumam tajos iespīdēt. Jūsu sirdis rītos, pusdienā un vakarā būs debesu gaismas spožo staru pildītas” („Advent Review and Sabbath Herald”, 1904.gada 7.aprīlis). Kā jūs šos vārdus varētu padarīt par savas dzīves realitāti?

Nav šaubu, ka mums kā kristiešiem ir daudz iemeslu slavēt Dievu; lai kādas būtu cīņas, grūtības, bailes, sāpes, zaudējumi un vilšanās, mums visiem ir nesalīdzināmi daudz vairāk iemeslu būt pateicīgiem Dievam. Galu galā, lai kāda ir kārtējā brīža situācija, mums paliek cerība un apsolījums par mūžīgo dzīvību Jēzū, cerība un apsolījums, ka „nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaidu, nedz sāpju vairs nebūs, jo, kas bija, ir pagājis” (Atkl.21:4). Šis apsolījums vien jau ir iemesls slavēšanai.

Lai kādas būtu jūsu šī brīža grūtības, par ko jūs varat slavēt Dievu? Uzrakstiet šos iemeslus un to, kādēļ jūs par tiem esat Dievam pateicīgi.

Pirms varam patiesi no sirds slavēt Dievu, mums katram personīgi jāpiedzīvo Kunga labestība. Katram no mums personīgi jāapzinās Dieva un Viņa mīlestības realitāti. Kungs to darīs jebkura labā, kurš ir atvērts Viņa vadībai. Vienīgais kavēklis, lai mēs personīgi iepazītu Dieva labestību un mīlestību, ir mūsu pašu stūrgalvīgā sirds un miesiskā daba. Taču, tiklīdz iepazīstam šo labestību un mīlestību, dabīgā reakcija ir to Kungu slavēt.

Kā neatkarīgi no pārbaudījumiem un ciešanām, ar kurām sastopamies, iespējams iemācīties dzīvot ar jo slavējošāku un pateicības pilnāku attieksmi pret to Kungu?

„GARĪGĀ KALPOŠANA”

„Es jums lieku pie sirds, brāļi, Dieva žēlsirdības vārdā nodot sevi pašus par dzīvu, svētu Dievam patīkamu upuri, tā lai ir jūsu garīgā kalpošana” (Rom.12:1).

Līdz šim esam runājuši par to, ka Dievs ir mīlestības un žēlastības Dievs un ka Viņš vēlas ar mums veidot īpašas attiecības, kādas nav nevienam citam radījumam uz zemes. Šo attiecību centrā ir Krusts un pestīšanas plāns, jo, neskaitot visus citus iemeslus mīlestībai uz Dievu, Krusts ir un paliek augstākais no tiem.

1.Jāņa 4:10: „Šī ir tā mīlestība nevis, ka mēs esam mīlējuši Dievu, bet ka Viņš mūs mīlējis un sūtījis Savu Dēlu mūsu grēku izpirkšanai.” Kā šī rakstvieta iemieso mīlestības uz Dievu būtību? _____

Kad kādu mīlam, slavēšana un atzinīgi vārdi ir šīs mīlestības dabīga izpausme. Kad kā kristieši atdodam savas sirdis Dievam, saņemam Svētā Gara dāvanu, un Viņš kristietī rada dziļu pateicību un atzinību. Šis novērtēšanas un pateicības rezultātā sirds slavēs un pielūgs Dievu.

Tomēr daudzi aizmirst kādu būtisku patiesību. Dieva patiesa slavēšana ietver visu mūsu būtību. Tas nozīmē, ka mēs Dievu slavējam ne tikai garīgā, emocionālā un prāta līmenī, bet arī ar savu fizisko ķermeni. Prāta skaidrību un visas būtības līdzsvaru nodrošina veselīgu ieradumu īstenošana dzīvē.

Zinātnieki atklājuši fascinējošas pārmaiņas smadzenēs, kas radušās ieradumu dēļ. Piemēram, narkotikas smadzenēs rada pārmaiņas, kas tajās stingri iesakņojas un izveido spēcīgu atkarību. Arī asinsvadu deģenerācijas dēļ notiek smadzeņu darbības traucējumi. Alzheimer slimība ir smadzeņu šūnu bojāejas rezultāts. Nepārprotami, spēja veidot un baudīt skaidras saprāta, emocionālas un garīgas attiecības atkarīga arī no cilvēka fiziskā stāvokļa. Daudzi ēdieni un dzērieni, ja tie lietoti reti, neatstās paliekošu iespaidu. Tomēr tie kļūst par problēmu, kad pārvēršas par ieradumiem. Mēs Dievu slavējam ar visu savu būtību, piedāvājot visu dzīvi kā dzīvu upuri Viņam.

Veltiet laiku pārdomām par Dieva slavēšanu ar savu ķermeni. Ko tas nozīmē? Kā dzīvesveida izvēle var būt Dieva slavēšanas veids? Tajā pašā laikā, kā nepareiza dzīvesveida izvēle var kļūt par Dieva noliegšanu? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā „Sentēvi un pravieši” izlasiet nodaļu „Dāvida svaidīšana” (540.-543.lpp.).

„Dāvids savas agrīnās vīrišķības skaistumā un spēkā sagatavojās ieņemt vietu starp zemes visdzižākajiem vīriem. Viņa spējas kā dārgas Dieva dāvanas tika lietotas par godu dievišķajam Devējam. Laiks, kad varēja visu novērot un pārdomāt, viņam noderēja tās gudrības un dievbijības attīstīšanai, kas to ieveda tuvās attiecībās ar Dievu un eņģeļiem. Domājot par Radītāja pilnību, viņš arvien skaidrāk sāka izprast Dievu. Pār neskaidriem tematiem izlējas gaisma, sarežģītais kļuva izprotams, sajukums pārvērtās saskaņā, un ikkatrs jaunās gaismas stars izsauca jaunu prieku un Dieva un Pestītāja godam veltītas slavas dziesmas. Mīlestība, mokošas rūpes un šādas uzvaras – tas viss izraisīja dziļas pārdomas, un, vērtējot Dieva mīlestību, kas atklājās visu viņa dzīves gaitu kārtošānā, tam sirdī atplauka arvien lielāka pateicība un godbijīga vēlēšanās pielūgt, bet balss ieskanējās vēl spēcīgākās dziesmās un arfa vēl liksmākā priekā, tā ka ganu zēns gāja no spēka uz spēku, no atziņas uz atziņu, jo ar viņu bija Kunga Gars” (542.,543.lpp.).

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Bībeles studiju grupās pārrunājiet atbildes, ko nozīmē mīlēt Dievu. Kā mēs, kritusi cilvēce, mīlam Dievu? Ko tas nozīmē? Kā mīlestība pret Dievu atšķiras no mīlestības pret citiem cilvēkiem, lietām, lai kas tās arī būtu?

2. Kādēļ Dieva slavēšana ir tik svarīga? Kā slavēšana un pielūgsmē mūs tuvina Dievam? Kā slavēšana un pielūgsmē palīdz Dievu labāk iepazīt un iemīlēt? Kādēļ Dieva slavēšana ir īpaši nozīmīga krīzes brīžos? Galu galā, labos laikos viegli Dievu slavēt. Kas nepieciešams, lai Viņu slavētu arī grūtos brīžos?

3. Kā jau uzsvērts nedēļas gaitā, pestīšana notiek vienīgi caur ticību. Neviens no mums nav pietiekami labs, lai pestīšanu būtu pelnījis; turklāt nevienu no mums nekad nevarētu padarīt pietiekami labu, lai mēs būtu to pelnījuši. Pestīšanai jābūt dāvanai, mīloša un augstsirdīga Dieva dāvanai kritušajai cilvēcei, kas pēc savas dabas ir grēka korumpēta un kurai nav nekā, ko Kungam piedāvāt. Tomēr, tajā pašā laikā, atkal un atkal Bībelē mēs tiekam aicināti paklausīt Dievam. Citiem vārdiem sakot, lai gan mēs netiekam glābti caur darbiem, darbi ir daļa no tā, ko nozīmē tapt pestītiem un iemantot pestīšanu. Kā izprast šo saikni starp ticību un darbiem? Kā varam iemācīties slavēt Dievu un savu mīlestību Viņam atklāt savos darbos, tajā pašā laikā neaizraujoties ar uzskatu, ka šie darbi mūs glābs?